



پایه ششم، شماره ۲

علوی

گنجینه‌ی تابستان

این قصه:

شیر خدا

شیر خدا



شبی آرام و تاریک بود. در آن تاریکی، مردی بزرگ و شجاع به نام علی، که او را «شیر خدا» می‌نامیم، با خدا راز و نیاز می‌کرد. شب برای او فقط زمان خواب نبود؛ وقت گفت‌وگو با معشوق الهی بود. آن‌قدر با دل شب انس داشت که انگار شب، محرم رازهای او شده بود. مسجد کوفه از صدای مناجات‌هایش پر بود و از آن زمزمه‌های عاشقانه به شوق می‌آمد.

اما علی فقط اهل عبادت نبود؛ او در دل همان شب‌ها، بی‌صدا و ناشناس، به خانه‌ی یتیمان و نیازمندان می‌رفت و برایشان غذا می‌برد. کسی شاید نمی‌دانست آن مردی که در تاریکی قدم می‌زند کیست، اما او با تمام وجود مراقب مردم بود. شجاعتش هم فقط در میدان جنگ نبود؛ وقتی خطر، جان پیامبر را تهدید می‌کرد، او بی‌هیچ تردیدی در بستر پیامبر خوابید تا جان او را حفظ کند.

سرانجام، آن مرد بزرگ به شهادت رسید و صبح تلخ جدایی فرا رسید. اما عشق مردم به او تمام نشد؛ دل‌ها هنوز نامش را با احترام و دلدادگی صدا می‌زنند و می‌گویند: ای علی جان، جهان فدای تو.

امام علی (ع) نمونه‌ی کامل ایمان، شجاعت، مهربانی و فداکاری است؛ مردی که شب‌هایش با خدا، روزهایش با مردم و همه‌ی زندگی‌اش با عشق و ایثار گذشت.



فرزندم با توجه به متن به سوالات زیر پاسخ بده.

۱_ حضرت علی (ع) چگونه از زمان خود در شب‌ها استفاده می‌کردند و این کار چه تغییری در فضای مسجد ایجاد می‌کرد؟

.....

.....

۲_ بر اساس متن، شجاعت حضرت علی (ع) تنها به میدان‌های نبرد محدود نمی‌شد؛ یک نمونه از این شجاعت ایثارگرانه را ذکر کنید.

.....

.....

۳_ متن برای توصیف ابعاد مختلف شخصیت حضرت علی (ع) در ارتباط با خدا و مردم، چه تغییری را به کار برده است؟

.....

.....

